

Sygn. akt I ACz 934/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2014 r.

**Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny**

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Lucyna Świdorska-Pilis (spr.)
Sędziowie:	SA Anna Bohdziewicz SO (del.) Aneta Pieczyrak-Pisulińska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	D. M.
--------------------	-------

przeciwko E. P. i (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia pozwanej E. P. na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 20 sierpnia 2014 r., sygn. akt I C 384/12

***postanawia:***

***oddalić zażalenie.***

Sygn. akt I ACz 934/14

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej odrzucił apelację pozwanej E. P. od wyroku tego Sądu z dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu wskazał, że zarządzeniem z dnia 6 sierpnia 2014 r. (podwójnie awizowanym) wezwano tę pozwaną do usunięcia braków formalnych wniesionej przez nią apelacji poprzez dołączenie jednego odpisu tego środka odwoławczego. Pozwana tego zobowiązania nie wykonała, wobec czego jej apelacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła pozwana E. P..

Skarżąca zarzuciła, że w miejscu podanym przez nią jako adres dla doręczeń, nie pozostawiono awiza dotyczącego przesyłki sądowej, a obejmującej zobowiązanie ją do usunięcia braków formalnych apelacji. Wskazała, że adres ten stanowi siedzibę spółki (...), a w godzinach jej urzędowania cały czas pracują osoby w niej zatrudnione. Podała, że w czasie, w którym wysłano przedmiotową korespondencję, do spółki docierały inne przesyłki.

W oparciu o tę podstawę domagała się uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że doręczenie przewidziane w art. 139 § 1 k.p.c. oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Domniemanie to jednak może być przez stronę obalone przez przeprowadzenie dowodu na okoliczność braku możliwości zapoznania się z treścią przesyłki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1970 r., I PZ 53/70, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2002 r., I CKN 861/00, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r., II PZP 3/09). Zauważyć ponadto należy, że zastosowanie tego zastępczego trybu doręczenia jest dopuszczalne dopiero w razie uprzedniej niemożności doręczenia pisma w trybie art. 138 k.p.c. dorosłemu domownikowi, administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi albo – dla adresata, którego doręczający nie zastanie w miejscu pracy – osobie upoważnionej do odbioru pism.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, powołany w zażaleniu ogólnikowy fakt, iż pod podanym przez pozwaną E. P. adresem dla doręczeń, stanowiącym jednocześnie siedzibę spółki (...), przebywają pracownicy tej spółki nie mógł prowadzić do obalenia domniemania, z którego wynika, że wezwanie do usunięcia braków formalnych apelacji na mocy zarządzenia Przewodniczącej w Sądzie Okręgowym z dnia 18 lipca 2014 r. zostało jej skutecznie doręczone w trybie art. 139 § 1 k.p.c. Pozwana nie wskazała nawet bowiem, w jakich godzinach czynny jest lokal tej spółki oraz ewentualnie jakie konkretne osoby mogły w okresie od 21 lipca 2014 r. do 5 sierpnia 2014 r. przebywać pod tym adresem. Nie zaoferowała też dowodów ze świadków w osobach tychże pracowników, którzy mogliby mieć wiedzę, w zakresie tego, czy we wspomnianym czasie pozostawiono – przeznaczone do odbioru przez pozwaną – awizo i czy zostało ono jej przekazane. Nie mogło być zatem uznane za udowodnione, iż pozwana nie miała możliwości zapoznania się z treścią awiza.

Powołana wyżej okoliczność nie mogła też świadczyć o tym, że nie było przeszkód do doręczenia tej korespondencji w siedzibie spółki. Pozwana nie wykazała bowiem, że pod tym adresem w ogóle przebywają osoby, które są uprawnione do dokonania odbioru skierowanych dla niej przesyłek (administrator domu, zarządca domu, osoba upoważniona do odbioru pism), jak również nie wniosła o przeprowadzenie dowodu z zeznań takich osób w celu udowodnienia, że osoba doręczająca przedmiotowe pismo nie dokonała próby doręczenia przewidzianego w przepisie art. 138 k.p.c.

Nie sposób też zgodzić się ze skarżącą, że fakt, o ile w ogóle tego rodzaju zdarzenie miało miejsce, skierowania do niej prośby przez pracownika operatora pocztowego o podpisanie odbioru uprzednio doręczonej przesyłki, ma jakikolwiek związek z okolicznością doręczenia jej przedmiotowej korespondencji, zwłaszcza że pozostawienie awiza nie jest związane z uzyskaniem przez doręczającego podpisu.

Skoro zatem, skierowane to pozwanej E. P. wezwanie do usunięcia braków formalnych poprzez dołączenie odpisu tego środka odwoławczego zostało jej skutecznie doręczone, zobowiązanie to było zaś prawidłowe (art. 128 k.p.c.), a określony termin do dokonania tej czynności upłynął dla niej bezskutecznie, słusznie uznał Sąd Okręgowy, że jej apelacji podlega odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c.

Z powołanych względów na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.